

**АБОНАМЕНТНАТА
КАМПАНИЯ за 2019 г.
започна!**
За вестник **КВАНТОВ
ПРЕХОД**
каталожен №618

можете да се абонирате чрез
фирма **Δ** "Доби прес" ЕООД
(тел. 02/963-30-81; 02/963-30-82)
или на сайта www.dobipress.bg

Вестникът ще ви бъде доставен
във Вашия дом или офис по
куриер.

Абонамент
за 3 месеца - 3.00 лв. ;
за 6 месеца - 6.00 лв. ;
за 12 месеца - 12.00 лв.

За контакт: 0887/081 959
E-mail: kvantov-prehod@dir.bg
От Редколегията

**През 1964 г. писателят фантасст Айзък Азимов предсказа
как ще изглежда светът 50 години по-късно:**

Човечеството ще страда ужасно от скука – болест, която с всяка следваща година ще се разпростира и обостря

През 1964 г., когато Ню Йорк е домакин на Световния панаир, прочутият писател фантасст Айзък Азимов, професор по биохимия в Бостънския университет, се възползва от възможността да си прогнозира как ще изглежда светът след 50 години. В есето си, публикувано в The New York Times по повод световното изложение, Азимов представя един свят, който донякъде можете да разпознаете днес – свят, в който:

„Джажите ще продължат да облекчават човечеството от досадните работи. Кухненското оборудване ще може да произвежда „автоястия“, да нагрива водата и да я превръща в кафе, да препича хляб, да пържи или вари яйца, да

пече бекон и т.н. Закуската ще се „поръчва“ предната вечер за определен час на следващата сутрин.

Цели обеда и вечери, в които храната ще е полу-готова, ще се съхраняват във фризера, докато не решим да ги обработим. Предполагам обаче, че ще е добре да имаме малко кътче в кухнята, в което ще можем ръчно да приготвяме някои ястия, особено когато очакваме гости.“

„Комуникациите ще се развият до такова ниво, че не само ще можем да чуваме човека, но и да го виждаме в същото време.

Екранът ще може да служи не само за да виждате човека, на когото се обажда, но и за проучване на документи, разглеждане на

снимки, четене на пасажите от книги. Синхронизирани сателити, кръжащи в Космоса, ще помагат на хората да се свързват с всяка точка на Земята, включително и с метеорологичните станции на Антарктида.“

„Телевизионни екрани, закачени на стената, ще заместят обикновените; прозрачни кубове ще излъчват 3D форми. Всъщност едно от най-популярните неща на фестивала след 50 години ще бъдат 3D телевизори в удобен за ежедневното размер, които ще могат да се завъртат, за да се вижда от всички ъгли.“

„Роботите нито ще се срещат често, нито ще бъдат особено добри. Но ще съществуват.“

[Компютрите] изпъкват особено с факта, че могат да преведат от руски на английски. Ако машините са толкова умни днес, какво ли ни очаква след 50 години? Именно подобни компютри, но далеч по-миниатюризирани, ще представляват „мозъците“ на роботите. Нещо повече – на панаира 50 години по-късно, едно от основните неща, които IBM ще представи, може и да е робот-прислужница – голям, непохватен и бавен, но способен да взима, подрежда, чисти и манипулира отделни уреди в дома. Вероятно за присъстващите ще е забавно да разхвърлят боклуци по пода на изложението, само за да видят как роботът бавно, но сигурно ги взима, определя ги като

отпадъчни и ги заделя на-страна. Вероятно ще се появят и роботи-градинари.“

„Особени усилия ще се полагат в дизайна на превозните средства с „мозък-робот“, на които ще могат да се задават координати за определена дестинация. Подозирам, че една особена атракция на панаира ще бъдат малки роботизирани коли, които ще могат да маневрират сами в тълпа, избягвайки сблъсък.“

„Населението на планетата ще бъде 6 и половина млрд. души. Ако няма контрол над прираста на населението, през 2450 г. Земята ще се превърне в един пренаселен Манхатън. Затова със сигурност ще има пропаганда за контрол на раждаемостта чрез рационални и хуманни методи.“

„Човечеството ще страда ужасно от скука – болест, която с всяка следваща година ще се разпростира и обостря. Това ще има своите ментални, емоционални и социологически последиствия, и смея да кажа, че психиатрията ще бъде най-престижната медицинска специалност.“

А ето как ще изглежда светът през 2045 г. според учените

Предвиждането на бъдещето е изпълнено с предизвикателства, но когато става дума за напредъка на технологиите, учените, работещи в изследователския център на Пентагона, са най-подходящият източник на информация.

Създадена през 1958 г., DARPA или правителствената агенция към Министерството на отбраната на САЩ, която се занимава с развитието на нови технологии, е в основата на някои от най-значимите иновации, много от които са се прехвърлили от ар-

мията към цивилния технологичен пазар. Сред тях са напредналата роботика, системите за глобално позициониране и интернет.

И така, какво ще се случи през 2045 г.?

Твърде вероятно е роботите и изкуствените технологии да трансформират куп индустрии, безпилотните летателни апарати да продължат настъплението си към гражданския пазар, а самошофиращите се коли да направят придвижването ни до работа доста по-поносимо.

Д-р Джъстин Санчес, невробиолог и ръководител на център за биологични технологии на DARPA вярва, че ще достигнем момента, в който ще можем да контролираме нещата само с ума си.

Според Санчес DARPA работи върху невротехнологии, които ще превърнат това в реалност. Вече съществуват и реални примери за подобни футуристични технологии, например мозъчни импланти, които контролират протезни ръце.

Много нововъведения ще променят сградите и други неща, които ни заобикалят, казва Стефани Томпкинс, геолог и директор на центъра, който разработва технологии за отбраната. Според нея ще започнем да строим с материали, които са невероятно здрави и същевременно много леки. Представете си небостъргач, направен от нещо със здравината на стомана и лекотата на въглеродно влакно. На молекулярно ниво, разбира се, нещата изглеждат по-сложно.

„Мисля, че през 2045 г. ще открием, че имаме много различна връзка с технологиите и машините около нас“ – казва Пам Мелрой, космически инженер и бивш австронавт,

днес заместник-директор на центъра за тактически технологии.

Според нея скоро ще е достатъчно само да кажем нещо или да натиснем един бутон, за да взаимодействаме с машината, която да свърши дадена работа по-добре от нас, вместо да се налага да използваме клавиатури или стари технологии за гласово разпознаване.

„Нашият свят ще бъде пълен с подобни примери, в които ще можем просто да заявим намерението си и да се извършат изключително сложни действия, чрез съвместната ни работа“ – казва тя.

144 години от
рождението на
Атанас Буров

„Парите покваряват дребния човек, извисяват големия. Ако имаш ум, но нямаш пари, ти си нищо, ако нямаш ум, а имаш пари, пак си нищо. С ум и пари можеш да постигнеш всичко.“ Атанас Буров

Из книгата на Михаил Топалов-Памукчиев (журналист, историограф) „Срещи с Буров“ - плод на стенографираните в продължение на десет години разговори с Атанас Буров, личност с рядка житейска съдба: Финансист, дипломат, политик, депутат в десет народни събрания, Председател на парламента, министър в четири различни правителства, Атанас Буров е считан за една от най-влиятелните фигури в българския политически живот през първата половина на 20-и век, а заради политическите си речи и модерни европейски практики, които налага, е наречен „идеолог на българската буржоазия“.

Атанас Буров бе под домашен арест в дома си на улица „11 август“ 1. Това беше един разкошен апартамент, обзаведен според тогавашните ми разбирания смайващо.

– Господин Буров, Вие познавате световната история и политика...

– Да речем.

– Обиколили сте целия свят...

– Истина е.

– Учили сте и сте живели във Франция, Швейцария, Германия...

– И в България.

– Кое според Вас е най-ценното качество на един народ? Това, което Вие уважавате най-много.

– Труден въпрос, господин Памукчиев. Много труден. Аз мисля, че най-ценното качество на един народ е любовта му към отечеството. Не скромността. Не честността. Не и трудолюбието. Защото се доказва, че най-трудолюбивите народи най-често стават плячка на негодниците, като асирийците и немците. Последната война го доказва. Аз живеях с мисълта до вчера – до май 1940 година, че на света има три страни, само три страни, които са готови да умрат, да загинат, но да не превият врат и коляно пред противника си, пред своя враг.

– И кои бяха те?

– Русия, Англия и Франция. Обаче като видях, че Франция превия врат и коляно пред немца, загубих тази вяра в нея. За мене французинът не е това, което съм си го представял. Само Русия и Англия са двете страни на света, които са готови да умрат, да загинат, но да не позволят враг да се гаври с тях. Защото с победения винаги се гаврят. Насилват жената му, изнасилват му децата – той мига и мълчи. Душат го, бесят го, колят го – той пак мълчи. Изземват му всичко, дори децата – той пак мълчи. Няма нищо по-страшно от това, да те победят. Само Русия и Англия не позволиха на Хитлер да се гаври с тях. И затуй аз най-много уважавам тези два народа. И ценя най-високо това тяхно качество родолюбието, гордостта на нацията. Нация без гордост не е нация. Никой друг народ, освен английския и руския, не застана пред немца и не му стовари юмрука си в зурлата. Само тези два народа казаха „Стой. До тук.“ И му превиха врата. Казват трудолюбието... Какво е трудолюбието? Глад, страх от утрешния ден, жажда за пари – това са пружините, това са моторите, които тласкат шайбата на трудолюбието. Не е вътрешната потребност. Казват, че българският народ бил трудолюбив. Народ, който има по календар 169 черковни и официални празници, не е трудолюбив. Черквата в България, колкото и добро да е направила, разврати този хубав наш народ, направи го хайлазин... Тя го накара да празнува мишин ден, бабин ден, Зарезан, Свети Силвестър – и все не се работи. Все се пие и се почива. Тя впианчи тоз хубав наш народ, тя го направи дембелин, хайлазин.

***

Жената на Буров дойде при нас откъм кухнята и ни донесе сладко от дюли – в малки, стъклени чинийки и по чаша вода. Буров изпи първо вода-

та, после започна да яде сладкото. Аз го попитах защо прави така.

– Защото преди сладко винаги се пие вода. Това усилва двойно повече удоволствието от него. Аз обичам когато ям или пия, да изпитвам максимум удоволствие. Виното трябва да е червено, да искри в чашата. Чашата трябва да е от кристал и да звънти. Виното трябва да е студено, да щипе... Сладкото от дюли е царят на всички сладка. Обичам го от дете. В Лясковец някога майка ми вареше по десет вида сладка. И ги даваше с мярка – по лъжичка на три дни.

– Не всеки ден?

– Не. На три дни по една лъжичка. А ние, децата, умирахме за сладко. Сладко се даваше само при голям успех, при голяма работа.

Майка ми – като добра българка, бе добра педагожка. Тя искаше да работим свръх сили и плащаше оскъдно.

Българинът, като му дадеш много пари или много ядене, се забравя.

На българина всичко трябва да му се дава от мерено и никога да не му се плаща много високо. Защото като забогатее, той се забравя. Удря го на грабеж, разгул, разврат, покер. Става злобен и завистлив. Губи човешки образ. За него няма нищо свято на този свят.

Парите отприщват пороците му, слабостите и злобата му. Българинът прощава за всичко, но не и на преуспяващите. Или на тези, които стоят над него.

Българинът с пари се смята за много по-умен от този, който ги няма.

Ето защо нас, децата, баща ми и майка ми ни възпитаваха така, както се възпитават синовете на лордовете в Итън колеж, в Англия. „Бъдете умерени. Имайте парите само като средство да печелите с тях пари. Но не и да ви бъдат те цел в живота. Както земята е средство за прехрана на селянина, така и парата в банката трябва да е за вас като тази земя. Не яжте много. Не пийте нищо. Или пийте съвсем малко червено вино. По чашка на ден. Не повече. Бъдете умерени във всичко. По-малко говорете, повече слушайте.“

Това бе нашето възпитание. И ние с брат ми, със сестрите ми ядяхме по малко.

Няма да съм жив, господин Памукчиев, да ви видя аз вас, другарчетата, как хубавичко ще се охранилите, какви хубавички коремчета ще отвъртите, как ще лапате на приемите, няма да го видя, то ще стане. Помнете ми думата. Вие, хубавите млади момчета сега, ще пуснете гуши, ще овесите коремите, ще станете свине. Защото лакомията и властта правят хората свине.

Ето, това го запишете и го подчертайте. Човек не става свиня само тогава, когато си слага юздата сам. Трябва да става от софрата тогава, когато му е най-сладко ястието.

Българинът не си знае мярката.

Само българи съм виждал в Женева, в Обществото на народите да си облизват чиниите.

– Добре, кой според Вас е велик?

– Велики хора за мене са тези, които са обърнали или объркали света, като вашия Ленин, като Дантон, Робеспьер, като Марат, като Александър Велики. Аз може да презирам Ленин, но това не му пречи да е велик. И ако сега съм под домашен арест тук, дължа го на неговия гений, а не на вашата народна милиция (сmee се). Това са парадоксите на историята. Де го чукаш, де се пука. Ленин чукнал в Санкт Петербург, а ехото отекнало в България на 9 септември. А сега иди, че я разбери...

Но това са световни катаклизми, които само световни умове могат да ги разберат. И да изпитат ласките или ударите им.

– Политиката има свои закони. . . Тя не търпи интелигентните на трона си. Тя иска полуинтелигентни. Полудипломати, полуполитици. Тя иска сурови мъже, с тежки юмруци. Баща ми имаше за правило: работи с умни хора, да поумнееш и ти. Работи с честни хора, да станеш честен и ти. Работи с делови мъже, за да бъдеш доволен и ти. И затова, може би, той не успя да си пробие път към върховете на властта. Не стана дори министър. Но ми каза: „И да си по-умен от другите, Атанасе, не го показвай пред тях. Хората не обичат това. И да си гении, сред тях изглеждай овца...“

Хората обичат овцете, особено когато могат да ги доят и да ги стрижат. Освен това всеки обича агнешко месце и овче млечице, за това овчата политика е най-добрата политика. Овчата маскировка е най-фината маскировка.

Плуват си с нея в живота, в банките, в политиката, пасат си кротко и доживяха дълбока старост.

А аз, който се перчех, който исках да продавам чалъми на госпожа Муравиева, сега кисна в Дряново.

Затова баща ми беше прав като ми казваше „Бъди външно овца, а вътрешно, ако би щял бъди и тигър, и пантера, и чакал“.

В политиката, господин Памукчиев, важна е маскировката, а не същността. Труман, който е голям коцкар, женкар, политик и банкиер, притежава едно ценно качество – той е дипломат. Аз съм следил кариерата на всички американски политици от времето на Георг Вашингтон – по книгите и вестниците, разбира се. Не в Америка, където сигурно бих променил мнението си за тях. И бих видял, че този президент Рузвелт е едно еврейско

Зачетох се за Орфей, легендарният тракийски певец и музикант, основал учението Орфизъм и смятан за най-великия певец и поет на древността и останах възмутен от присвояването от гърците на тракийските богове, история и култура. Орфей, син на тракийския речен бог Еагър и нимфата Калиопа, митологичен цар в Тракия е откраднат от гърците и принизен до един от "древногръцките герои". Петър Димков пише, че освен родоначалник на тракийската музика и поезия, Орфей дава начало и на медицината в района, като сочи прочутия Ескулап (Асклепий) за негов ученик.

Тази неправда ме накара да се разровя в исторически трудове, епоси, културните слоеве и съвременната генетика и най-вече излязоха ужасяващите измами на гърците от древни векове до днес в нашата и световна история, култура и изкуство.

Не може да не се възхищаваме на Праксител и на Фидий, на откровеността и точността на Страбон, на работите на Еврипид, Павзаний, Тукидид. Доброто и красивото не могат да се отричат, но същото важи и за негативното.

Натрупаните артефакти и научни изследвания доказват, че нашите предци са обитателите на Черноморския регион преди геологическата катастрофа т. е. - Потопа в Черно море (5500- 5600 г. пр. Хр.

Те са едни от древните носители и пазители на системата от писмени знаци и календарни познания.

Хиляди години старите летописци включително и Страбон са описвали българите като най-благородния тракийски народ – мизите. Не само Балканите, но и Мала Азия е била заселена с наши деди. Там са живели тракийските племена мизи, фриги, витини, мариандини, меони, мейони, берики, бюснеи, халиби, сарапарии. Те са повлияли народите, с които са били в допир.

Херодот, Омир и Страбон наричат северните траки най-праведните от всички хора. Страбон пише - "Посидоний предава за мизите, че заради своята набожност те се въздържат от ядене на живи същества, дори и тези от собствените им стада. За храна използват мед, мляко и сирене, живеят мирен живот и това е причината да им бъде дадено името богобоязливи.

Херодот пише, че мидийците играят огромна роля в оформянето на персийската култура. Заратустра е мидиец, а за мидийците Плиний пише, че са предци на сарматите. Същите тези сармати са причислени към тракийското племе гети от Прокопий Цезарийски.

От тракийската религия знаем, че дедите ни са почитали различни богове. Балеи, Багос, Сабазий, които са олицетворение на светлината и доброто. Траките имат бог на светлината и бог на тъмнината, което очевидно се приема и е основа на учението, догмата на богомилството.

Преклонението пред Орфей в тракийската религия се прелива в християнството и Христос. Траките са вярвали, че душата е безсмъртна, вярвали са в новия живот, който е проповядван и от Божия син.

Преки наследници на лечителското умение на траките и колобритите - български жреци, се явяват богомилите, които са били и изкусни знахари и лечители.

Оказва се, че същинските гърци са данайците, които идват от Африка, смесват се с местното население на Балканите и асимилират част от предгръцките "племена" - като ахейци, йонийци и крадат каквото могат от историята, културата, религията на траките - мизи, фриги, витини, мариандини, меони, мейони, берики, бюснеи, халиби, сарапарии.

Генетичните изследвания доказват, че гърците са роднини на африканците, по-точно на хората, обитаващи Етиопия: "Генетични разстояния са по-малки между гърци и етиопците на юг от Сахара, от която и да е друга средиземноморска група и най-накрая гърци смесица с етиопци. Периодът от време, когато може да се е случило това, е древен, но може да бъде свързан с преместването на етиопско население, живеещо във фараонски Египет."

Гърците са пришълци от Африка - пише Херодот. Казва, че данайците донасят култове от Египет, че типичната гръцка женска дреха е като на обитаващите Африка либийки, а също и че гърците имат погребални обреди като тези на африканските номади.

Африканският произход на гърците е известен и на Плиний Стари.

Сентенцията: Страхувай се от данайците (гърци-

Възмутително е едно африканско семитско племе, дошло в Европа едва през 1511 г. пр. н. е., да си присвоява цялата древна тракийска култура, наука, история и традиции

ГЛЕДНА ТОЧКА

те), дори когато носят подаръци, не е случайна. Вергилий е знаел, че когато данайците идват от Африка и получават убежище при пелазгийския цар в Аргос, се отблагодаряват, като бежанците заграбват властта и започват да асимилират местното население.

Разликата между стари европейци, траки, пелаззи, илири, македонци и гърци е забелязана още в Античността. Траки, илири и македонци са характеризирани като силни и мъжествени, докато гърците биват определени като подли хора, годни само за роби. Това разбираме от Тит Ливий, който предава думите на римски пълководец: "Противниковата армия е по-многобройна и съставена от много по-добри войници; имаше в армията македонци, траки и илири, всички много воинствени племена; тук имаше и сирийци, и азиатски гърци, низшите от човечеството, и родени само за робството".

Есхил описва гърците като тъмнокожи пришълци от Африка, предавайки думите на пелазгийския цар към данайдите – "Вие не приличате на хората от нашата земя, а по-скоро сте като либийките, или даже като хората, живеещи край река Нил."

Свидетелства Страбон цитирайки Еврипид - "Данай, бащата на петдесет дъщери, след като влезе в Argos, построи жилището си в града и цяла цялата страна, установена със закон, че всички хора досега наречени пеласги да се наричат данайци".

Юстиниан Велики споделя следното за траките: "Това е важно и всекиму известно, че ако някой спомене името Тракия, веднага щом думите излетят от устните му, слушащия осъзнава благородните качества на този народ – невероятна мъжественост и страховита воинственост, изпитани по всякакъв начин на бойните полета. Тези качества са типични само за тях, те ги имат по раждени в кръвта си".

Прокопий Цезарийски в Historia Arcana, казва за гърците, че са страхливи и негодни за военна служба.

Не само физически, но и морално траките са се различавали рязко от гърците.

Херодот нарича гетите най-храбрия, но същевременно най-миролюбивия народ – История-IV. 93. Цитирайки Посидоний Страбон

споделя за мизите, че са богобоязливи хора, които се въздържат от ядене на месо. . . същевременно обаче обаче са непобедими в ръкопашен бой. . . Споменавайки други траки, стария автор добавя, че те са наречени горди и най-праведни народи.

Гърците са семитско племе. Омир не нарича гърците "елини", а нарича ги данайци. Когато описва гръцкия лагер той говори за данайци, ахейци и аргосци.

Ахейците не са гърци, Ахей и Пеласг са братя - Хеланик.

Дионисий Халикарнаски: Пеласгите разделили Тесалия на три части по имената на своите вождове - Ахая на Ахей, Пеласгиотида на Пеласг . . .

И така, според старогръцките автори, ахейците са пеласги по произход. А за пеласгите едва ли има нужда да се дават примери, че не са гърци.

Херодот - VIII-44 - По-рано пеласгите владеят това, което по-късно се нарича Елада.

Йонийците не са гърци-Херодот I-56 - Йонийците са пеласги по произход.

И митологичното родословие на Данай е свързано с Африка - Майка му Анхиноя е наричана "дъщеря на Нил". Страбон, География - кн. 7 - 7, стих 1 - Данай довежда хората си от Египет. Брат му носи името Египет, баща им Бел заселил Данай в Либия, а Египет - в Арабия .

Сведения дава и египетският историк Манетон от 3-4 в. пр. Хр. Сред египетските управници той поставя и Данай - същия Данай, който по-късно с хората си акостира в Пелопонес и това е началото на гърците на Балканите.

Манетон, цитиран от еврейския историк Йосиф Флавий в трактата "Срещу Апион": "Армаис, наричан също Данай, 5 години, след като напуснал Египет и бягайки от брат си Египет пристига в Елада, завладява Аргос и властва над аргосците."

Други антични автори също разказват за преселението на данайците от Африка на Балканите, начело с водач с племенното име Данай.

През гръко-римско време, поклонници пътували в Пелопонес твърдят, че точната дата на акостиране може да се датира в 1511 г. пр. н. е., според мраморен надпис на о-в Парос.

Херодот твърди, че - както в Гърция - така и в Египет е чувал многократно, че гръцката цивилизация е дете на Нил.

Гръцкият град Тива е основан от двама братя, Амфион и Зетос. През 1971 г. гръцкият археолог Теодор

Спиропулос започва разкопки на хълма Амфион - легендарното място на погребението на близнаците. Той открива каменна камера, дълбоко в погребална могила. В нея се намират бижута във формата на лилии . . . типично египетски мотив. Открива и сводест тунел с няколко разклонения. Спиропулос определя обекта като "типична египетска гробница".

Преселението на данайците (гърците) от Египет е било общоизвестно в античността:

Херодот IV-189 - Гръцката дреха аегис е африканска по произход.

"Облеклото и егидата (щита) на изображенията на Атина гърците са взели от либийците.

Погребалните обичаи на гърците са същите като на африканските номади и нямат нищо общо с погребенията на европейските народи.

Диодор Сицилийски - "Историческа библиотека": Казват, че и тези, които били с Данай, тръгнали също от там и основали едва ли не най-стария от елинските градове, Аргос, а колхидският народ в Понта и този на юдеите между Арабия и Сирия също били основани като колонии от хора, тръгнали от Египет; затова и при тези народи има древна традиция да се обрязват новородените деца, която е била пренесена от Египет. Дори и атиняните по техните думи са колонисти от Саис в Египет.

Претенциите на скорошните африкански преселници гърците относно приноса им в наука и култура са възмутителни, особено претенциите към нашите земи.

Едва в началото на VII век гърците се домогват до престола в Константинопол, най-нагло гръцкият език бива провъзгласен за официален в Източната Римска Империя и цяла Тракия се гледа като на гръцка собственост.

Византион е изконно тракийско селище. Названието идва от името на основателя Byzas, древен вариант на българското Бузан.

До началото на IV-ти век Византион е малък град. Тракиецът Константин Велики обаче осъзнава стратегическото му значение и го прави столица на Римската Империя. По това време гърците не играят никаква роля в събитията. След Константин Велики идват неговите синове Констанций, Констанс I. Последвани са от техния роднина тракиец Юлиан, а също и от траките Йовиан, Валентиан, Валент, Маркиан, Лъв Бесът, Лъв II, Юстин I, Юстиниан Велики, Юстин II, Тиберий II, Фока.

От превръщането на Византиум в столица на Римската империя, до началото на VII век, там са властвали петнадесет тракийски императора, няколко арменски и единици от други националности. Тяна е заслугата за изграждането на най-красивите сгради и най-внушителните укрепителни съоръжения.

От 330 г. до 610 г. траки, мизи, пелази, илири, македонци са тези, които защитават Византиум. През първите три века Византийската империя е управлявана от траки и е Тракийска империя. Нашите деди, траките, са изконните наследници на Източната Римска Империя. Градът не е само тракийски, но траките имат най-големите заслуги за неговото устройване и укрепване.

Тракийските императори правят много неща - Константин Велики финансира построяването на Плиска, Преслав и Силистра.

Юстиниан Велики създава Юстиниана Прима - седалището на независимата църква за траките. Отново Юстиниан укрепва Сердика (сегашна София), Филипопол (Пловдив), Берое (Стара Загора) и др.

Ето и някои от по-актуалните изследвания на генотипа на българите.

Изследване на iGENEA за генотипа на българите:
49% траки; 11% македонци; 15% славяни; 15% елини;
5% финикийци.

През 2010 год. Българският Генетичен Проект към американската лаборатория „Family Tree DNA“ представи своите резултати от извършени 110 ДНК теста на българи:

От получените резултати се вижда, че българите принадлежат до голяма степен към траките:

- хаплогрупа I се заражда на Балканите преди 25 000 години. Вероятно нейният предшественик - хаплогрупа IJ, пристига от северна Месопотамия през Мала Азия на Балканите в поранен период. Така че твърдо вероятно е първото заселване на Европа, тръгнало през Балканите, да е било от хаплогрупа IJ или от нейния предшественик - IJK. В България се срещат под-клоновете: I1, I2* и I2a2, като най-разпространен е I2a2. Старото пред-тракийско население на Балканите- Пелагсите, или „Пелгари“, както и Я готите и Дарданите принадлежат към тази хаплогрупа. По-ранното заселване на балканите на хаплогрупа I от хаплогрупа E например, може лесно да се докаже, като се сравняват вариациите на гена.

(В Националния пресклуб на БТА акад. Ангел Гълъбов, директор на Института по микробиология към БАН цитира данни от мащабно генетично проучване "Характеризиране на антропо-генетичната идентичност на българския народ", извършено в продължение на две години от български и италиански учени. Българите са с доказан индоевропейски произход.)

Лунен календар за м. февруари 2019 г. от Димитър СТОЯНОВ

Дата ден	Компост	Луна вид	Астролог. Зод. знак	Съгласуване	Зодиак. Съзвездия	Импулс растения	Дейности в градината Бележки
1 П		☾	Козирог	Z	Стрелец	Топлина	Слънце в Козирог. Низходяща Луна до 2-ри. Възходяща Луна - начало 2:47 часа.
2 С		☾	♍	A	♈		Активна дейност след 11 часа. Дупки за дървета. До 12 часа не се работи на 3-ти.
3 Н		☽	15:00 Водолей	B	Козирог	Плод	При хубаво време работим с компоста и /Новолуние - 22 часа/
4 Пн		☽	♁	C	♍	Земя	подготвяме лехи за кореноплодните растения.
5 В		☽	4:00 Риби	D	Водолей	Корен	
6 Ср		☽	♈	E	♁	Светл.	Ранно пролетно пръскане на овощните дървета с колоидна сярта 1:400. Отново работим с компоста.
7 Ч		☽	♉	F	♁	Цвят	
8 П		☽	16:30 Овен	G	Риби	Лист	Работа в лехите за листни зеленчуци. При наличие на готов разсад марули правим тунели и ги пикираме в тях.
9 С		☽	♈	H	♉		
10 Н		☽	3:30 Телец	I	Овен	Вода	
11 Пн		☽	♉	J	♈	Топлина	Използваме всеки добър час за оформяне на дупки за овощните дървета.
12 В		☽	11:30 Близнаци	K	♉	Плод	
13 Ср		☽	♊	L	♉	Земя	Усилена работа с компоста - пресяваме и подготвяме за дърветата след 16-ти. Свети Трифон - започваме резитба на лозите и овощните дървета - ритуално, а от 16-ти наистина.
14 Ч		☽	16:00 Рак	M	Близнаци	Светл.	Слънце във Водолей. Подготвяме дупки за дървета. Низходяща Луна от 11:57.
15 П		☽	♋	N	♊	Цвят	До 13 часа не се работи на 17-ти.
16 С		☾	17:20 Лъв	O	Рак	Лист	Правим подготовка на лехи за листни зеленчуци. При готовност сеем спанак и грах. Пикираш още марули.
17 Н		☾	♌	P	♋	Вода	
18 Пн		☾	16:40 Дева	Q	♌	Топлина	На 19-ти не се работи! Имаме Перигей и тежък Меркуриев възел.
19 В		☾	♍	R	♌		На 20-ти не се работи!
20 Ср		☾	16:20 Везни	S	Дева	Плод	
21 Ч		☾	♎	T	♍	Земя	Дните на дългата Дева са най-подходящи за използване на пресят компост - на всички дървета по 5 литра и заравяме, поливаме и мулчираме.
22 П		☾	18:10 Скорпион	U	♎	Корен	
23 С		☾	♏	V	Везни	Светл.	Единствена възможност да засадим първите дървета за годината. Режем лозите.
24 Н		☾	23:20 Стрелец	W	Скорпион	Цвят	Довършваме подготовката на лехите за листните растения. Ако на 18 не сме успяли сега сеем спанак и други листни зеленчуци.
25 Пн		☾	♐	X	♏	Лист	
26 В		☾	8:50 Козирог	Y	♐	Вода	
27 Ср		☾	♑	Z	♐	Топлина	На 28-ми не се работи целия ден!
28 Ч		☾	♑	Z	♐	Плод	

Биодинамична характеристика на м. февруари 2019 г.

Обещанието от края на 2018 г. за нов календар през февруари изпълнявам. Започваме новата земеделска година с трудно предсказуем климатичен месец, но планираното през зимата трябва да изпълняваме - всеки добър ден дори и час ще ни помогне за това, но ще зависи от нашата готовност.

Без да твърдим за 100% вероятност на предположенията, според подредбата на планетите и импулсите от съзвездията ще очакваме много динамичен месец с многобройни и резки промени. Топлина очакваме от Сатурн и Плутон трайно настатени в топлия Стрелец.

Втората половина на месеца ще ни помага и Марс от Овен, а в края и Уран. Надяваме се на превес на тези импулси пред влагата и прохладата, които ще ни

изпращат в края на месеца Меркурий и Венера от Рибите.

Около 8-и ще имаме заснежени планини с понижаване на температурите, но с повече светлина от Нептун и Меркурий. През периода между 14 и 16 очакваме значителен снеговалеж, но без трайно задържане на покривката от сняг. Около 20-и - по-обилен, но кратък сняг, по Черноморието - големи вълни около 22-и февруари.

През периода след 22-и значително подобряване с високи температури от обичайните за сезона.

Как да разпределим задачите си през месеца:

След ритуалното зарязване на „Св. Трифон“ активно режем лозите. Точното време е Низходяща Луна в дни Плод и Цвят. Задължително пропускаме неблагоприятните дни:

17, 19, 20 и 28.

За овощките ще оставим същия период през март.

През периода на Възходяща Луна правим ранното пролетно пръскане на овощките. Ако през късната есен сме ползвали Бордолезов разтвор 2%, сега ползваме Колоидна сярта 1:400.

Копаем дупки за нови овощки, лози и плодни храсти - Точното време: 5 до 14 ч., 6, 7, 11, 12 и 15 след 15 ч.

Резници от върбови клонки за вкореняване за живи плетове и огради - в дни Цвят и Възходяща Луна. Ако живеете в топъл район и соководвижението на върбата е вече активно - Низходяща Луна и същите дни, за да се избегне загубата на сок от резниците.

Месеца е кратък.

Неблагоприятните дни са много! Ако това успеем да направим, е похвално!

преследвани от Борис след покръстването. Само малка част от тях / вероятно трима / са приели като формален акт смяната на вярата чрез негласен договор помежду си, но са запазили тайните си практики под прикритие.

Самият Борис е бил често в смут от стореното. Външно е бил твърд, безмилостно жесток при налагането на новата вяра, но в него се е водела вътрешна борба, защото е виждал обезличаването на елита. Тези стратегически планове на властта са погрозом за духа.

Преследването на богомилите е третият погром над духа. Между колобрите и богомилите връзката е косвена, защото колобрите са последователи на езически духовни практики, а богомилите са пратеници на Христа.

Богомилите черпят сведения свише, получавайки ги в молитвен екстаз и духовна чистота и смирение, така стигали до прозрения.

Духовните учения имат вълнообразно проявление. Те носят белези на различни епохи, но са еднокоренни: Мисия Орфей; Мисия Колобър; Мисия Богомили. Всички те са божествени пратеници.

Орфическата мисия е основополагаща с начална връзка на човека с Вселената. Отправна точка е вечността. Орфизмът е всезнание, житейска философия за

За колобрите и богомилите

Ченълинг информация, получена от Зихара Зетран, звезден индивид от пето измерение от съзвездието Северен кръст – из книгата „Небесни послания“ от Цветана Качерилска

целостта на земното и небесното с посредничеството на висшите сили.

При колобърската практика видимият свят е устроен по модела на невидимия, с проекции и сложни метрични явления, дело на висшите сили и висшите пратеници – адептите. Колобрите са духовни сановници, сдобили се с „небесния печат“ на тайното знание. При тях съществували жречески санове, междинни посредници и поставени от жреците воители на вярата. Колобрите са междинно звено във вярата. Техният път е тайното познание, посвещението, възстановяване на първообраза на божествения модел в държавната уредба. Техните водачи са били съратници, внедрени в протоколната и държавната система, за да водят битка за духа, т.е. небесни сподвижници, доказали своето превъзходство. В колобърството е скрито тайнството на българския модел за духовно единство, но в него се вклиняват други идейни течения, наслояват се други модели и за известно време то се „разтваря“. В колобърството е ключът към познанието и истинската му същност се запазва и оцелява, защото то остава недосегаемо за враговете. Този дом на духа има 9 степенна скала с подстъпени. Тайнствените ритуали

могат да се окажат вредни за непосветените. Тангризмът се запазва като „златно сечение“ на вярата. Бог е престол на съвършенството, до него се стига на постепенно.

В богомилството се съсредоточават прозрението, откровението, виденията за мирозданието. Богомилите имат нов прочит на божествените истини, нова терминология. Без съмнение богомилството е основа за съхраняване на духовната матрица на българския дух. Чрез него се утвърждават практики, изчистени от всичко, което се смята за висше и непостижимо за обикновения човек. Богомилството сближава посветения с народния човек, за да го извиси във вярата, в духа, без да му дава сан, власт, степен. То не робува на тайното, предназначено за избраници, а дава възможност на всекиго да се докосне до светостта, отказвайки се от земната власт, блага и стремеж към господство.

С богомилството се слага край на жреческото върховенство и се добива върховенство по чисто служене на Божията воля за вселяване на духа в земната душа. Посвещението е равно на служене, а не на власт. Богомилите първи издигат служенето в култ, а не властването. На властта и нейната сила те гледат като на земно своево-

лие, като на имитация на Божествения престол, без ореола на чистотата.

Този клон на вярата се противопоставя на земната йерархия, която носи беди, разделя и владее неправомерно съдбите на хората. Върховенството принадлежи единствено на Бог. Хората са в пътя към Бога. Неравенството на хората те виждат само в неравенството на вярата им и чистотата на духа. Стълбата е светлинна и води към Бога, а не към сан, йерархия и земни престоли. До богомилите върховенство имат властимащите, а не чистите по дух. Богомилството е вид побратимяване на чистите по дух, на Божиите хора, водени от светлината. Създават се общини с обща трапеза, воля за чистота и обмен с Божествените сили за добруване на всички. Те проповядват равенство и братство и постигали истините в молитвен екстаз. Общинарите вървят към своя вътрешна уредба. Това е първото демократично духовно общество, създадо модела на братство и равенство, изчистено от моделите на върховенство на земно ниво. Неговите лидери са само духовни водачи, но не и властимащи. Те почитат само Божията йерархическа система и не признават земната йерархия, която смятат за насилствена, противоесте-

**ЦВЕТАНА
КАЧЕРИЛСКА:**
„НЕБЕСНИ ПОСЛАНИЯ“

ствена, антихуманна. Според тях е болестно състояние на духа да си властник и да проявяваш насилие над равни. Безсилието пред властта ражда протеста.

Според тях Божиите закони са написани в общата Небесна книга за всички. Чистотата е мерило за човека – да премине през земните изкушения и да остане несъблазен. Духът според тяхното учение е стълб между човек и Бог, по който слиза Божията благословия, мост между земното и небесното, по който върви всяка душа, за да прочете посланията на Висшите сили. Добиването на чистота е грижа на самия човек. Човек и Бог са свързани и не се нуждаят от посредници. Те получават своите прозрения чрез чиста духовна връзка. Богомилите са вестители на свободния човешки дух, устремен към Бога, т.е. към съвършенството. Тези братя чистото християнство са преследвани по политически и църковно догматични подбуди, тъй като са неканонични. Допускат, че всяка душа е в храма Господен, не по чин, а по святост претеглена на Божиите везни. Те бързат към Бог, за да се слепят със светлината. Правят пробив в йерархическата система на деспотизма. Вярват, че Божията йерархия се основава на светлината като мярка, а човешката – на деспотизма.

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ

„О, минало незабравимо,
О, пресвещени старини!“

Горди сме с миналото древно,
да го проучваме е още редно.
Замъглено е от вековете,
приглушени са дори ековете.

Тракия е родила Орфея,
сравняваме го с Мойсея.
От святите храмове на Родоп
просветна Елада и Европа.

Орфей - словата му са идеи,
заляха и Гърция с орфеи;
Появиха се школи на Питагор,
пред тях залиня мъдростта на Тагор.

„Опознай себе си, човече!“,
че за прогрес е времето вече.
Иде възхода - Новото време,
старото на века ще презреме.

Новото в човешкото развитие
е с Божествено покритие.
Не „око за око“, а любов.
Светът за Обич е почти готов.

За жалост, Новият завет той знае,
но да го внедрява - не желае.
Светът под маската на „доброто“
граби - не се разделя със злото.

*Поезията, славеца обичта и любовта между хората, внася
миролюбието и човеколюбието в света! Аспарух Вангелов*

КОИ СМЕ НИЕ?

Ние сме мислещи създания,
облечени в мъдрост, обладания,
надарени в светлина да летим и
нравственост в човека да градим.

Човекът е изпратен да твори,
с пламъка на прогреса да гори.
Който общността свята не спазва,
далеч от щастие се оказва.

Чрез обич, братство и смирение
да намира вечното спасение.
Това е завещал Всевишния
Всевишния наш, Всемогъщия.

ИСТИНИ ЗА ЛЮБОВТА

Любовта от векове се обсъжда.
Когато е чиста - не се осъжда.
Тя е разновидна, многолика,
красива, нежна и разнолика.

Любовта е полова, физична,
духовна и емпатична,
Божествена и алтруистична -
вечна е тя, жива, поетична.

Любовта, подплатена от обичта,
ражда живота, прогреса, вечността,
не е мъртва, суха теория,
а е светла, звучна оратория;

Когато някой я засегне ...
на същността ѝ той посегне,
готова е да се брани,
да получи безброй рани...

Човек с Любов не остарява,
на младите смелост дарява,
физически ги разкрасява,
духовно ги обновява.

Душата когато обича -
омраза, завист отрича.
Любов, обич са Всемирна красота.
Света те издигат на висота!

**РЕДОВЕ
НА
ЧИТАТЕЛЯ**

Родопска планина е Всемирният компютър на планетата ни, мощен психоенергиен генератор, своеобразна машина на времето, имаща за цел запазване на човешкия род

Кодировките на нейния главен кристал ще стартират началото на Новата цивилизация, когато се появи човек с име, символизиращо Пирамидалната планина

Един ден след празника на родилната помощ, на 22 януари, 2009 година, си отиде от този свят акушерката от Кърджали Елена Сертова. Тя работи повече от 30 години за раждането на новия живот в Кърджалийска област. Но повече ще остане в спомените и сърцата на близките си и на сродните си души като неуморна радетелка за раждането на новото, свръхсетивното възприятие, с което ще бъдат надарени хората на бъдещето. Така че тя беше и си остава един от немногото „акушери“ на идващото ново време.

Елена Сертова е родена в с. Царацово, Пловдивско. Авторка е на 6 книги: „Горещият януари - 1990“; „Завръщане в миналото“; „Да видиш невидимото“; „Душата крещи мълчаливо“; „Преходът започва“ и „Родопска – небесният корен“, която съдържа 6 части - „Родопска – пирамидата на Балканите“; „Програмираният град“; „Чух плача на сърцето“; „Мъртвите лекуват“: „Чух песента на Али Ага“: „Пещерата утроба – зачеването на новия живот“.

Редактор на нейната книга „Да видиш невидимото“ беше забележителният наш ерудит, учен, писател-фантаст, журналист и дългогодишен завеждащ отдел „Наука и техника“ във вестник „Орбита“ – Никола Кесаровски. Дори и да четем твърде интересните книги на Елена Сертова като фантастика, ако не вярваме в метода на автоматичното писане ченелинг, те пак имат с какво да ни накарат да се замислим, казва той в своя предговор, защото засяга в контактните си записи фундаментални познания за природата на света, живота и смъртта, за квантовата теория и чуждия разум, дори свързва познатото с неизвестното досега в някакво неподозирано единство.

А последната книга на Елена Сертова „Родопска – небесният корен“ ни подготвя за психичните, болезнени нагнетявания, за настъпващите днес енергийни трансформации, но даващи ни и голям шанс да създадем около себе си живота, който отговаря на най-съкровения ни ценности. Дори се превръща в едно настояване за вслушване, за активност, за превръщане на разбирането в необходимо всекидневие. С майчинска заръка ни напомня, че свръхестественото познание е потребност на душата, правеща възможно случването на чудото на чудесата, всемогъщата, истинската Велика сила - вярата в Бога, която ще отвори дверите на възприятията ни за нея и ще ни бъде изключително полезна в идващите големи изпитания.

През целия си живот Елена вървя към своята Велика сила на вярата, която я водеше по пътя на одаването на другите. До последния дъх на живота си тя остана вярна на себе си и на своето призвание. Дори и в болницата, след прекаран инсулт, тя продължаваше да обгрижва духовно жадните за просветление и вяра родопчани и да полага балсам върху разпъваните им с обърканост и подозрения души. Да акцентува върху общите за всички хора духовни закони, които поставят фундаменталните основи на живота и обществото. И да гради духовното единение между хората.

Особено място Елена Сертова отдели в книгите си за културното богатство на нашата страна, на Родопска планина, на многобройните скални феномени, ниши и пещери - ярки символи за влизане в „тъмното“ на нашето подсъзнание и излитане към светлината на новото. Защото никой не влиза там, откъдето сам не може да излезе. Приканва ни

да стоим високо в базовата ни духовна планина - тази в съзнанието ни. Поощрява ни да осъзнаем докъде сме стигнали в това изкачване и да се стремим към нейния най-висок връх - Бог.

В контактните си записи под диктовката на нейния духовен Учител/Великата Сила/ Елена ни предаде, че енергиите на Родопска планина и на човека са свързани в едно. Защото в кристалите на нейните скали всичките молекули са подредени в строго определен ред, подчинявайки се на Закона за хармонията и геометрията. Затова именно в родопските кристали се крие магията на българската сила. Дори само едно малко парченце кристал може да влее в човека мощна космическа енергия. А Главният родопски кристал, намиращ се на Преспанското възвишение, който е и духовната ос на Родопска, кодира чрез химичния си състав формулата на силата. Затова там не се допуска човешки крак, няма хижи, не се посещава от туристи, защото Главният кристал се пази строго от Създателя за продължение на човешкия род. И защото от това място ще тръгне Новата цивилизация, с генетичната основа на българите. Създателят издига свещената планина Родопска като Всемирен компютър на планетата ни, като своеобразна машина на времето и мощен психоенергиен генератор с цел запазване на човешкия род чрез запазената като биополе във водите и в подземията ѝ положителна психоенергия на атлантите. И чрез активирани на планинските кристали със съзнателно насочените към тях мисли на съвременните хора, които се явяват петия сътворителен елемент, след земята, огъня, водата и въздуха. Човешките мисли създават мощна психоенергия, техните вихри си взаимодействат, обменят информация, която изкривява, усуква пространството в различни посоки, за да се проникне до Божествената мисъл. Така Родопска става Божествен храм, в който да идват на поклонение и божествата, и хората. А обитателите на Свещената планина им предстои да си възвърнат първичното познание за енергийните трансформации, в основата на които стои единствено осъзнатата човешка вяра в Бога.

Затова планината е неунищожима, разделена на триъгълници, всеки от тях зареден с частица Вазон от Марс. Във всеки един триъгълник има отвори, т.н. планински „чакри“, през които преминава космическата енергия. И тези чакри се намират най-вече в свещените места и в нейните пещери. Дори се конкретизират местоположенията им: Кръстова гора, Белинташ, връх Голям Персенк, Преспанският дял, източно от река Чая, Баташката планина, дерето край Ардино /Дяволският мост/, кърджалийският квартал Резбарци /днешният храм „Св.Спас“/, Перперикон, Татул, Пещерата-утроба и Каменната сватба.

Но днес свещената планина, която съхранява това безценно богатство, страда безмерно, заради болката, която ѝ нанасят, като ровят в нейните недра да търсят „артефакти“. Великата Сила показва на Елена до къде може да се стигне в тези опасни игри с огъня. Тя вижда като на филм всепоглъщаща, безжалостна тъмнина, един плътен и

пронизващ мрак, който може да настъпи, ако не се престане да се смущава съня на заспалилите там безтелесни същества. Планината страда и от това, че много от нейните обитатели с насилствено променена религия напразно жадуват за спасението на душите си. Елена Сертова чувства нужда да им помогне да се завърнат към миналото си, към корените, от които са били откъснати насилствено, за да могат да възстановят самочувствието си, вътрешната си сигурност. И когато се пита как може да им помогне, получава отговора на Великата Сила, че те трябва да се върнат към Космическата религиозност. А православното християнство е най-близо до нея. Религията на света, изпратена от Всевишния по тези земи чрез апостол Павел. И с нейна помощ младите хора да могат да разбират, че са творение на Всевишния Бог-Отец, че Той е началото и края, алфата и омегата. Да намерят своята вътрешна симетрия, да се почувстват частици от света. Но на поислямчените родопчани твърде дълго са промивали мозъците и психиките им. Затова Елена получава мисия с последната си книга да запази Светлината на истинското знание за вярата в Бога, да заяви смело, че истината не може да се скрие, че белезите на християнството са укривени в скалните пещери и те са живата памет, останала за поколенията. Че останките от опожарените в миналото черкви оставят своята жива жаравата под пепелта, която ще напомня за родовата памет на поколенията. А запазеният автентичен български език на тези родопчани, в който е кодирана родовата им памет, рано или късно ще излезе от подсъзнанието им и ще помогне особено много за осъзнаването им. Но ако родопчаните не успеят да опазят Христовата вяра, на Елена се дава да види една апокалиптична бъдеща картина, вижда огън и кръв, потъване на светилището край Татул в бездната, раздробяването на Родопска на три части.

Но Елена изразява вярата си в Бога и това че тя ще успее да намери тези, които я търсят, ще им помогне да спечелят първата си духовна битка срещу наслоенията на мрака в сърцата им. А с този си пробив и излаз, душите им ще умножат доброто и то ще засияе с очарованието на Светлината. Та нали Бог е Светлина. Но за протичането на тока на Светлото, казва Елена, са необходими специфични психични настройки, свобода от страх, консервативност, недоверие, насмешка, за да има сътрудничество и хармония между светлите енергии. В противен случай настъпват повече възможности за проявленията на мрака, за разложение. Ако хората осмислят своята психическа мощ и не се отказват, не се страхуват от нея, могат с огнените същности на душите си да се свързват директно с Главния Източник, с Извора на Светлината, да влияят върху нейния интензитет. И постепенно да стигнат до своята Златна жътва, за която говори Сертова в книгите си. И под вечния звезден пожар на небето жътварите да бъдем всички ние. Да вържем златните снопи от узрялото от сиянието на душите ни златно жито. И да изпълним харманите със светите семена на истината и свободата.

 <p>www.kvantov-prehod.org</p> <p>Проектант на символа на вестника художник-хералдик Христо Танев</p>	<p>Основател: акад. Атанас Панчев</p> <p>Главен редактор Петър Петров</p> <p>Редакционен колектив: Желяз Христов Лияна Фероли</p> <p>Автор на главата на вестника: Галина Фероли</p>	<p>Адрес на редакцията: 1172 София жк „Дианабад“ ул. „Никола Габровски“ №1 Хотел „Диана-1“, ет. 6, ап. 62</p> <p>Тел.: 0893/ 83 84 97; 0887/08 19 59</p> <p>e-mail: kvantov_prehod@dir.bg ISSN 1312-7063</p>	<p>Издателска къща „Новата цивилизация“ ЕООД, София</p> <p>Първа Инвестиционна Банка АД, гр. София IBAN: BG13FINV91501016554266 BIC KOD: FINVBG5F</p> <p>Отдел Разпространение и абонамент: 0888 69 33 59 Атанас Ралчев Панчев (за пощенски услуги)</p>
	<p>Уведомяваме читателите, че за непоръчани статии и материали хонорари не се изплащат.</p>		

Д-р Георги Чалдъков за българските човеколюбци:

Богатство е не да вземаш, а да даваш

Това послание е често изричано от шведският изобретател, химик и индустриалец Алфред Нобел. Тези, които превръщат посланието в действие, наричаме „филантропи“ – човеколюбци. През 1895 г. Нобел създава фондация, в която влага 94 процента от огромното си богатство. Дейността на Нобеловата фондация започва през 1901 г. – всяка година се присъждат по един милион щатски долара на учен за постижения в областта на химията, физика, физиология или медицина, литература и мир.

...
В България „богат и филантроп“ звучи като „арменец-миньор“ в старите вицове. „Тук не знам какво правят хората с парите си. Има много хора с пари, много богати хора, но какво правят с парите си? Питайте ги! Аз се чудя“ – каза световноизвестният физик Минко Балкански.

Малко са фондациите на съвременни богати българи, които подкрепят науката, образованието и изкуството. Лъчезарни примери за това са проф. Минко Балкански (дългогодишен емигрант във Франция), мултимилionерите Игнат Канев (в Канада) и Шефкет Чападжиев (в САЩ), Райна Кабаиванска – prima donna на съвременната опера, фамозните футболисти Димитър Бербатов и Стилиян Петров (в Англия) и световноизвестният цирков акробат Енчо Керязов. Те са образци за благотворителност. Както и Дядо Добри (Добри Д. Добрев) – светла му памет, пример за беден и филантроп.

Богати и човеколюбиви българи е имало и през XIX и XX век – Евлоги и Христо Георгиеви даряват земята си и 6 милиона лева за „въздигането зданието на първия български университет“ в София (началната снимка). „Фонд на д-р Петра Берона“ – за Българската мъжка гимназия в Одрин и други градове. Димитър Ценов дарява 60 милиона лева за създаването на Висше търговско училище в Свищов...

През 1911 г. Александър Георгиев – Коджакафалията завещава на общината в Бургас всичките си имоти, които днес се равняват на повече от един милиард лева – да се развие градът и да се помогне на всички, които имат нужда, независимо от тяхната народност и вероизповедание.

През 1921 г. е създадена Индустриална къща „Аврам Чалъовски“ в Бургас – на нея принадлежи и фабрика за олио, халва и шоколад. Благородният индустриалец е помагал много на работниците си. (От тази му щедрост аз като дете най-много се радвах на шоколадите, които ми носеха дядо и вуйчо ми).

Александър Георгиев – Коджакафалията завещава на общината в Бургас всичките си имоти

В завещанието си той написал: „Отпускам сумата 10,000,000 (десет милиона) лева, която да послужи за образование – учредяване на фондация на мое име, за вечни времена, като приходите от лихвите се употребят за подпомагане на бедни, болни, сираци, предимно от работнически семейства. Опрощавам дълговете на всички длъжници в родното ми село Галичник, които по една или друга причина не са могли да ми се издължат. Също опрощавам вземането на всички работници в софийската и бургаската фабрики, които не са могли да се издължат, докато съм бил жив.“

Богатство е не да вземаш, а да даваш. Но не е така за един „крал“, който представи пред свои лакеи книгата си „Една цел – кралството“. Всъщност, „една цел – имотите“. През 1990 г. кралят отговори категорично в интервю, че няма претенции за имоти. Сега обаче ще съди кралството в Страсбург. Потвърждавайки, че не може да укроти алчността си – положил е „Клетва за имоти“.

Нещо като „Заменям кралство за имоти“ – перифраза на „Заменям кралство за кон“ на английския крал Ричард III, изречено в едноименната пиеса на Шекспир.

Алчността на нашия „крал“ е достигнала point of no return – освен да се върне оттам, откъдето е дошъл. Един лакей обаче коментира „огорченията“ на краля така: „Комбинация от неграмотност, завист, алчност и парвенющина днес чука на вратата на този парк и на този дворец“.

- Кой е алчен?
- Кралят е алчен.

* Затова той никога няма да бъде наричан „Бащата на България“, както Александър Георгиев – Коджака-

Дядо Добри (Добри Д. Добрев) – светла му памет, пример за беден и филантроп!

фалията – „Бащата на Бургас“. (Освен от един „краледворец“, който каза, че времето на краля е „вторият златен век на България“.)

* Като в приказката „Новите дрехи на царя“ на Ханс Кристиан Андерсен:

– Гледайте, гледайте, царят е съвсем гол! – извика изведнъж едно дете.

– Господи, чувате ли какво казва невинното дете! – рече баща му и всички започнаха да предават думите на детето.

– Да, да, царят е съвсем гол! – извика най-сетне целият народ.

Източник: cao.bg

* Д-р Георги Чалдъков е роден на 23 февруари 1940 г. в Бургас. Д-р Георги Чалдъков е консултант при Учебно-научен сектор по клетъчна биология и Център по нутриционика, Медицински университет – Варна. Главен редактор на списание Biomedical Reviews, An International Journal of Cell Biology of Disease (www.bgsob.org/BMR.htm) и на списание Adipobiology, An International Journal of Adipose Tissue in Health and Disease. Председател на Българско дружество по клетъчна биология и на Международното дружество на приятелите по ум и сърце (International Society for Brain-and-Heart Friendship).

застраховки
осигуряване
финансови
консултации

ВАШАТА СИГУРНОСТ Е НАШЕ ЗАДЪЛЖЕНИЕ!

www.vdi-broker.com

- имуществени застраховки
- застраховки „Живот“
- застраховки финансови рискове
- лични застраховки
- селскостопански застраховки
- автомобилни застраховки
- застраховки на отговорности
- финансови консултации

НОВО ОТ OMNITEX EOOD МОБИЛНИ, СПЕЦИАЛИЗИРАНИ УСЛУГИ:

ВАДЕНЕ/ЕКСТРАКЦИЯ НА:

- ПОДГРЕВНИ СВЕЩИ
- ЗАПАЛИТЕЛНИ СВЕЩИ
- ДЮЗИ
- ШПИЛКИ И БОЛТОВЕ

ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ РЕЗБИ НА:

- СВЕЩИ
- ОБТЕГАТЕЛНИ РОЛКИ
- СИЛОВО ЗАКРЕПВАНЕ
- КАРТЕР

ЕКСПЕРТНИ КОНСУЛТАЦИИ

GSM: 0876 577 576

e-mail: omnitech@gmail.com

АВТОМИВКА

0886/44-33-44
0899/655-77-55

ИК „НОВАТА ЦИВИЛИЗАЦИЯ“ • НОВИ КНИГИ

Книгите могат да бъдат закупени от верига книжарници „Хеликон“, „Сиела“, „Колхида“, „Бард“, „Белканто“, „Нанси“, „Паола“, „Букспойнт“, „Български книжици“, „Нова епоха“, „Елрид“, „Книжарницата“ и „Малкият принц“, както и от книжните борси „Болид“ и „Искър“. Книгите можете да поръчате и в нашия интернет магазин: www.kvantov-prehod.org и да бъдат доставени с куриер на